

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

22 Allah'a, Allah'a imanın gerektirdiği esas-lara ve âhiret gününe iman eden bir milletin, babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları da olsa, Allah'a ve Rasûlüne, Kur'an'a ve sünnete isyan edip düşman olanlarla karşılıklı dostluk ettiğini göremezsin. Onlar, Allah'ın kalplerine, akıllarına imanı yerleştirdiği, kendilerini tabîi, dinî, sosyal, siyasî, ekonomik ve idarî düzeni içeren, ihya eden, insanları ve toplumları pislikten arındıran vahyile, Kur'an ile desteklediği mü'minlerdir. Onları altından ırmaklar akan, içinde ebedî yaşayacakları cennet konaklarına koyacaktır. Allah onlardan razı olmuştur. Onlar da Allah'tan razı oldular. Onlar Allah'ın orduları ve Allah'ın dinine yardım edenlerdir. Unutmayın, Allah'ın dinine yardım edenler, işte onlar kurtuluşa, ebedî nimetlerle mutluluğa erenlerdir.

سُورَةُ الْحَشْرِ

59. HAŞR SÛRESİ

24 âyettir. Hicretin 4. yıllarında Medine'de nâzil oldu.

*

SINIRSIZ RAHMETİ VE ENGİN MERHAMETİ İLE
HAYAT VEREN, YAŞATAN, KORUYAN,
RAHMETİNE, MERHAMETİNE, LÜTFUNA, İHSANINA VE HAYIRLARA MAZHAR EDEN,
RAHMÂN VE RAHİM OLAN ALLAH'IN İZNİ VE YARDIMIYLA,
ALLAH'IN ADIYLA...

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

★ 1 Göklerdeki varlıkların ve imkânların, yerdeki varlıkların ve imkânların tamamı, Allah'ın koyduğu düzen içinde görevlerini yaparak, Allah'ı tesbih ve zikrederler. O kudretli, hikmet sahibi ve hükümrandır.

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾

2 O, Ehlikitap'tan inkârda ısrar edenleri, kâfirleri müslümanlara karşı savaşmak için ilk defa bir araya gelerek müttefik güç kurduklarında, yurtlarından çıkarıp sürgüne gönderendir. Siz, onların direnmeden çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da, kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Ama Allah, Allah'ın orduları, onlara beklemedikleri, hesap edemedikleri yerden yüklendi, akıllarına, yüreklerine korku düşürdü. Öyle ki, evlerini, hem kendi elleriyle harap ediyorlar, hem de mü'minlerin elleriyle harabına sebep oluyorlardı. Ey dünyadaki olayları tahlil edip anlayabilen akıl ve basiret sahipleri ibret alın!

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

3 Eğer, Allah onların sicilde sürgün edileceğini yazmamış olsaydı, onları dünyada başka şekilde cezalandıracaktı. Âhirette, ebedî yurttan da, onlara cehennem azâbı vardır.